

hvad regeringen har gennemført. Der blev ikke i valgkampen talt om en populistisk og centralistisk kulturpolitik; men det er, hvad den nye kulturminister står for.

Der blev ikke i valgkampen sagt, at regeringen ville føre snæver blokpolitik med den yderste højrefløj; men det er, hvad regeringen har gjort. Der blev ikke i valgkampen sagt ét ord om, at regeringen er fuldstændig ligeglad med argumenter udefra; men det har været realiteten i regeringens bulldozerpolitik, hvor flertallet bruges helt uafhængigt af, hvad der måtte være af besværlige argumenter fra andre parter.

Denne regering er populistisk, den er indadvendt, den er kortsigtet, og den er ungdomsfjendsk. Det er en katastrofe, ikke mindst i en tid, hvor der er brug for det modsatte – hvor der er brug for en politik, der bygger på saglighed og ikke en populisme, der er styret af meningsmålinger og udtænkt i de mange spindoktors hoveder. Denne regering har sat rekord i brug af spindoktorer og forsøg på at styre pressen fra centralt hold på en på mange måder aldeles usympatisk måde, som vi har set eksempler på fra bl.a. Foedevareministeriets og Integrationsministeriets side.

Vi er i en tid, hvor vi er nødt til at forholde os langt mere offensivt til de globale problemer, og hvor vi også må forholde os til fremtidens problemer. I sidste uge kom der en FN-rapport om verdens miljøtilstand. Ca. 1.000 anerkendte forskere har givet bidrag til rapporten, og selv om regeringen ikke bryder sig om sagkundskab – jeg ved jo godt, at eksperter bryder den sig ikke om – er det vel alligevel lidt svært at komme uden om en sådan rapport fra FN.

Det er unægtelig et dystert billede, der tegnes, men nok så vigtig er den sammenhæng mellem miljø og udvikling, som skitseres. Pointen er, at fattigdommen i ulandene i sig selv forstærker miljøproblemerne. Når man bliver afhængig af store multinationale selskaber, der rydder regnskovene, og som er nødt til at udplyndre de fattige områder, får det store konsekvenser for drikkevandet og mulighederne for, at man kan få en langsigtet udvikling.

Omvendt betyder miljøproblemerne, at det bliver vanskeligt at skabe en vækst, der kan løse fattigdommen. Det sidste skyldes ikke mindst den økonomiske vækst i den rige del af verden. Når 20 pct. af jordens befolkning bruger 80 pct. af ressourcerne, og når den samlede ressourcemængde er begrænset, er det logik for perlehøns, at vi ikke kommer uden om at samtænke

den økonomiske vækst i vores del af verden og den globale fordeling af goderne, hvis kloden skal hænge sammen.

Når vi i SF fremfører disse ting om de globale uligheder, er det naturligvis ud fra moralske argumenter. Vi mener simpelt hen, det er uretfærdigt, at ca. 1 milliard mennesker må leve for under 1 dollar om dagen. Nu ved jeg godt, at den form for moral ikke rigtig appellerer til regeringen, men lad os så anskue det lidt anderledes, som FN-forskerne gør, og sige, at det her også er et spørgsmål om sikkerhed. De fattige i ulandene kan jo se, hvordan deres fattigdom har sammenhæng med vores rigdom og vores økonomiske vækst, og de uligheder, som de bliver bevidt med gennem fjernsynet og andre medier, vil de naturligvis ikke finde sig i.

Kl. 19.05

Det er simpelt hen urealistisk at tro, at de fattige masser i ulandene i længden vil finde sig i, at de globale goder skal fordeles så skævt, som tilfældet er i øjeblikket. Nogle af dem flygter til vores del af verden – det er en realitet, vi må se i øjnene – og andre reagerer med et blindt had til Vesten og de multinationale selskaber, der udnytter deres land. Den stigende terrorisme, der jo snakkes så meget om, er en klar konsekvens af denne skæve udvikling.

I forlængelse af den 11. september foreslog præsident Bush en stigning i det amerikanske militærbudget på 49 mia. dollars. Denne stigning i det amerikanske militærbudget skal ses i sammenhæng med, at for ca. 40 mia. dollars – altså mindre end stigningen i de amerikanske militærbudgeter – kunne der sikres uddannelse, grundlæggende sundhed, vand og sanitet for alle i den tredje verden. Her må vi stille følgende spørgsmål: Hvad bekæmper terrorismen bedst? En stigning i det amerikanske militærbudget fra 320 til 369 mia. dollars eller en sikring af uddannelse, sundhed, vand og sanitet for alle i den fattige del af verden? Svaret turde være indlysende.

Den danske regering får en fremtrædende rolle ved Johannesburgtopmødet, og det synes vi ikke i et og alt er positivt. Når man ser på den danske regerings holdning til de globale uligheder, denne regerings konsekvente indadvendthed og manglende interesse for og forståelse for de globale uligheder og sammenhænge, tyder intet på, at den danske regering kunne bidrage med et positivt resultat. Det er ærgerligt, og det er skrækkeligt, men det er formentlig resultatet